

Tourist Information/Informacja Turystyczna

Martinstraße 5, 45657 Recklinghausen

Godziny otwarcia:

Poniedziałek: od 12.00 do 18.00

Od wtorku do piątku: od 10.00 do 18.00

Sobota: od 10:00 do 15:00

Na starym mieście w Recklinghausen Informacja Turystyczna udziela informacji na temat oferty turystycznej i kulturalnej miasta i Zagłębie Ruhry.

Niezależnie od tego, czy chcesz zarezerwować wycieczkę z przewodnikiem po historycznym starym mieście Recklinghausen, potrzebujesz informacji o wyjątkowych muzeach w mieście, czy też szukasz hotelu w pobliżu - Informacja Turystyczna pomoże Ci w kompetentny i nieskomplikowany sposób!

Shukasz jeszcze pamiętki z miasta, Twój rower ma przebitą oponę, chcesz naładować akumulator lub zapomniałeś parasola - to Informacja Turystyczna jest również dla Ciebie!

Odwiedź naszą stronę www.recklinghausen-tourismus.de i poznaj atrakcje miasta.

Z tą broszurą można już rozpocząć zwiedzanie miasta. Wycieczka po Starym Mieście prowadzi przez wiele ciekawych i historycznych miejsc w mieście. Wycieczka została opracowana we współpracy z Verein für Orts- und Heimatkunde Recklinghausen e. V. (Towarzystwo Historii Lokalnej Recklinghausen).

A teraz życzymy przyjemnego zwiedzania i czekamy na powitanie w Centrum Informacji Turystycznej!

RECKLINGHAUSEN TOURISMUS

TOURIST INFORMATION

Martinstraße 5 | 45657 Recklinghausen

o 23 61/90 66 000

touristinfo@recklinghausen.de

www.recklinghausen-tourismus.de

visit.recklinghausen visit_recklinghausen

Information Stand 03/2025

10 Rzeźba Kirkeby

W sierpniu 1996 roku na miejscu zabytkowej bramy Lohtor w Recklinghausen uroczystie odsłonięto monumentalną rzeźbę z wypalanej cegły dłuta duńskiego rzeźbiarza, Pera Kirkeby. Rzeźba ma 26 metrów długości, 4,5 metra wysokości i 2,6 metra szerokości. Przez swoje rzeźby z wypalanej cegły Per Kirkeby, należą do najważniejszych współczesnych rzeźbiarzy, poszerza tradycyjne pojęcie sztuki rzeźbiarskiej. Rzeźba i architektura stają się jednym. Dzieło doskonale harmonizuje z panoramą miasta. Poprzez miejsce ustawienia przy wale nawiązuje ono do historycznego muru miejskiego i bram starego miasta, stanowi jednak również otoczenie dla ukrytego za nim pomnika ofiar wojen światowych.

11 Cmentarz przy bramie Lohtor

W 1809 roku zlikwidowano cmentarz przy kościele św. Piotra i poza miastem otwarto cmentarz przy bramie Lohtor przy grupie ukrzyżowania z 1720 roku. Swoją nazwę zawdzięcza on bramie Loh-Tor przy dawnych murach miejskich, przy czym „Loh” oznacza krzaki lub las niskopienny. Jest on miejscem ostatniego spoczynku wielu mieszkańców ważnych dla rozwoju miasta, jak na przykład landrata (starosty) Roberta barona von Reitzenstein, burmistrza Franza Brachta i kapelana Theodora Kemny. W 1907 roku został zamknięty. Od nowego ukształtowania terenu w 1999 roku cmentarz przy bramie Lohtor używany jest jako park.

12 Muzeum Ikon

Muzeum Ikon znajduje się w tak zwanej szkole wieżowej naprzeciwko kościoła prepozyturalnego pw. św. Piotra. W 1795 roku budowla barokowa została wzniesiona przez ostatniego arcybiskupa elektora Kolonii dla gimnazjum franciszkanów. Do 1895 roku była tam szkoła ludowa dla chłopców, do 1935 roku mieściło się tam muzeum historii regionu Vest. W 1956 roku zostało tam otwarte muzeum ikon. Dziś jest to najbardziej znaczące muzeum sztuki kościoła wschodniego poza krajami prawosławnymi. Ponad 3000 ikon, haftów, miniatur, prac w drewnie i metalu z Rosji, Grecji i innych krajów bałkańskich dają szczegółowy pogląd na różnorodność tematyki i rozwój stylistyczny malarstwa ikonicznego oraz formy małej sztuki na chrześcijańskim Wschodzie. Liczne płaskorzeźby i portrety mumii świadczą ponadto o różnorodności działalności artystycznej w Egipcie od I wieku do wczesnego Średniowiecza.

13 Kościół prepozyturalny św. Piotra

Na fundamentach wcześniejszych romańskich budowli wznosi się katolicki kościół katedralny Świętego Piotra wraz z 72 metry wysoką wieżą. Ten najstarszy w regionie Vest kościół został wzniesiony po pożarze miasta w roku 1247 w stylu późnoromańskim. W XVI wieku został on powiększony o pomieszczenie dla chóru, które zostało wybudowane w stylu gotyckim. Szczególnie warte zwiedzenia w westfalskim kościele są: gotycki dom sakramentalny (1520), figura Chrystusa, zniszczona w czasie wojny w 1944 oraz Wielki Ołtarz, który pochodzi z warsztatu Rubena. W wieży kościelnej kryją się dzwony Gerarda van Wou (1505).

Historyczna, pierwotna część budynku dookoła kościoła Świętego Piotra, powstała prawdopodobnie z karolińskiego dworu (VIII wiek), i stanowi od roku 2016 siedzibę modelu miasta. Tutaj zaproszeni są zarówno ludzie niedowidzący jak i wszyscy inni chcący zapoznać się z zarysem ciekawego współistnienia średniowiecznej i współczesnej struktury miasta, oraz uliczkami starego miasta. Model aglomeracji oprawiony został pieczęciami miasta (1253) oraz arcybiskupimi ministerialami (1305).

14 Rynek staromiejski

Rynek staromiejski jest sercem miasta Recklinghausen. Odbywają się tu liczne imprezy, jak na przykład „Marktplatzspringen” – międzynarodowe zawody w skoku o tyczce, festyn wiosenny i festyn wina. Zimą organizowany jest tutaj również Jarmark Bożonarodzeniowy. Do początku XIX wieku krańcowym punktem północnej części rynku był dom, zakupiony w 1766 roku przez rodzinę Albertów i przekształcony w lokal gastronomiczny. W 1880 roku pierwotny dom szachulcowy zyskał charakterystyczne schody schodkowe.

15 Dom kupca Verstege

Dom kupca Verstege został zbudowany w 1558 roku jako trzypiętrowy dom z muru pruskiego. Jest on drugą najstarszą kamienicą na starówce w Recklinghausen. Jego położenie przy starej drodze handlowej do Dortmundu sprawiło, iż był ulubioną siedzibą zamożnych rodzin kupieckich. Wraz z elementami barokowymi w jego tylnej części i odsłoniętą pomiędzy rokiem 1993 i 1995 zabytkową strukturą szachulcową (z tzw. muru pruskiego) budynek jest symbolem znaczącej pozycji gospodarczej zajmujących się też rolnictwem mieszczan Recklinghausen na początku ery nowożytnej.

16 Dwór Gravemanna

Dwór Gravemanna (Gravemanns Hof) jest najstarszym zachowanym domem mieszczańskim z muru pruskiego, również położonym przy ważnej drodze handlowej do Dortmundu. Kompleks dworu został zbudowany na zasypianym tak zwanym rowie Kampgraben, w miejscu, w którym stał również o wiele starszy dwór, który bez wątpliwości został potwierdzony archeologicznie. Posiadłość przez stulecia była źródłem zaopatrzenia w płody rolne dla klasztoru dla szlachetnie urodzonych panien pw. Najświętszej Marii Panny w Essen, załóżka powstałego później miasta Essen. Pod koniec XX wieku fasady budynku gruntownie zmodernizowano i odnowiono w celu utworzenia w nim lokali sklepowych.

Z powrotem trasa prowadzi poprzez ulicę Schaumburgstrasse. i rynek. Stąd przez ulice Lampengässchen, Löhnhofstrasse do ratusza.

17 Dzwony miejskie przy Ratuszu

Trzy dzwony, zamontowane w 2008 roku, mają przypominać o trzech pierwszych ratuszach w mieście. Pierwszy z nich wzniesiono w 1256 roku. Odzworowana na nich pieczęć miejska (1253) przedstawiająca klucz św. Piotra stanowiła również inspirację dla dzisiejszego herbu miasta (1908). Codziennie w godzinach 10:15, 12:15, 16:15 i 18:15 dzwony wybijają melodie, które pochodzą z pięciu różnych wieków. W południowej części rynku dominują domy towarowe, takie jak Althoff/Karstadt (1911 i 1930) czy Hettlage (1907).

18 Stary wikariat

Ten pokryty rzadkimi zdobieniami budynek zachował się jako ostatnie kościelne mieszkanie służbowe z czasów Baroku. W okresie od 1782 roku do schyłku XIX wieku był on własnością wikariatu św. Fabiana i św. Sebastiana, który wzniesiono w 1429 roku przy kościele gościnnym. W okresie od XVIII do XX wieku w sąsiedztwie zamieszkiwało także duchowieństwo podległe parafii św. Piotra, do czego nawiązując nazwa ulicy „Herrenstraße” („Ulica Pańska”).

19 Siedziba firmy Still

Budynek został wzniesiony w 1907 roku przez architekta o nazwisku Müller-Jena jako przyratuszowy dom bankowy. Od 1928 roku jest siedzibą firmy Still, która powstała w 1899 r. i szybko urosła do rangi światowego lidera w produkcji urządzeń przemysłowych. Zdobiące budynek rzeźby przedstawiają między innymi Hermsa (greckiego boga handlu) i pszczołarza (symbol piłości). Stanowi to odzwierciedlenie świata idei mieszczańskich w epoce industrialnej.

SPACEREM PO RECKLINGHAUSEN

DIE GUTE STUBE

ALTSTADT RECKLINGHAUSEN

Witamy w wyjątkowym miejscu!

Podczas zwiedzania starówki nie śpiesz się i chodź we własnym, spacerowym tempie. Odkrywaj uliczki zachowane w niezmiennym stanie, zabytkowe i romantyczne serce miasta, zabytki kultury i zielone oazy. Zwiedzając starówkę, poznasz wszystkie pięć kwater reprezentatywnej okolicy starówki Recklinghausen.

Drogowskazy nowego systemu sygnalizacji poprowadzą Cię do 19 zabytkowych budynków i miejsc leżących wzdłuż trasy zwiedzania starego miasta o długości 2,6 kilometra. Dzięki tablicom informacyjnym przy poszczególnych przystankach dowiesz się wielu ważnych rzeczy. Rozgość się w reprezentatywnym miejscu Zagłębia Ruhry. Miło nam, że tu jesteś!

Wschodnia fasada w trzech personifikacjach przedstawia postaci z niemieckiej historii. Od lewej są to: Hermann, wódz Cherusków, który pokonał Rzymian; biskup chrzczący pokonanego wodza saskiego, Widukinda; Karol Wielki, z którym prawdopodobnie łączy się początki historii miasta Recklinghausen. Plaskorzeźba złapanego złodzieja geśi na bramie dziedzińca wewnętrznego (fasada zachodnia) przypomina o drodze do dawnego więzienia miejskiego. Nad głównym portalem widnieje herb miasta w tradycyjnej, heraldycznej kombinacji zieleni i złota. Motyw herbu pochodzi bezpośrednio ze średniowiecznej pieczęci miasta z około 1250 roku. Klucz w łuku bramy symbolizuje klucz księcia apostołów, św. Piotra, patrona kościoła kolońskiego; arcybiskupstwo kolońskie przez 600 lat sprawowało również świecką władzę nad Recklinghausen.

02 Mieszkańcy niosą swoje miasto

„Mieszkańcy niosą swoje miasto” nazwał rzeźbiarz Heinrich Brockmeier grupę rzeźbiarską, która zdobi fontannę na dziedzińcu ratusza. Rzeźba ma uosabiać świadomość społeczną mieszkańców Recklinghausen. Dlatego też trzy figury wspólnie niosą symboliczne budowle tego miasta: kościół prepozyturalny pw. św. Piotra, wieżę szybową i ratusz. Fontanna wraz z rzeźbą i ukształtowanym na nowo dziedzińcem powstała z okazji uroczystości 750-lecia Recklinghausen.

03 Stara apteka

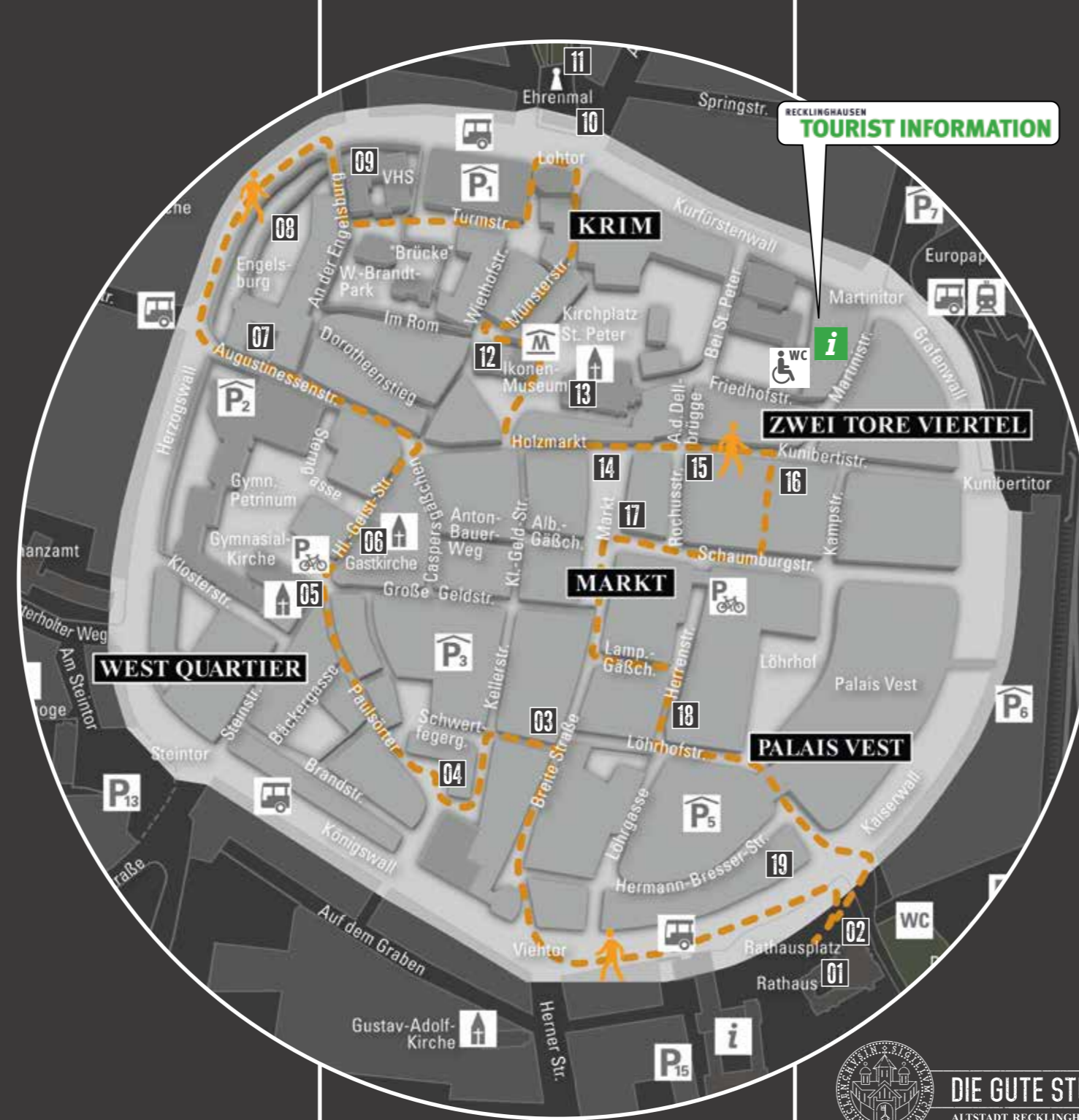

Troskliwie utrzymany i zadbane budynek znajduje się od 1873 roku w posiadaniu zasiedziałej rodziny aptekarskiej Strunków. Szczególnie rzucają się w oczy szczyt i bogato zdobiony portal budynku z okresu późnego baroku. Za fasadą kryje się oryginalna budowla w konstrukcji szachulcowej (z tzw. muru pruskiego).

01 Ratusz

Miastu Recklinghausen zazdrości się ratusza. Dumny i pewny siebie spogląda poprzez dziedzińiec przed budynkiem na stare miasto. Tam, na rynku starego miasta, stały trzy wcześniejsze ratusze. Zbudowany w typowo wilhelmińskim stylu tak zwanego niemieckiego renesansu i otwarty w 1908 roku, cechuje się wieloma miłymi dla oka detalami architektonicznymi. Elewacje wykonane są z wapienia z gór Eifel z podziałami z medardowskiego piaskowca; cała budowla wznosi się na mocnym, bazaltowym cokole opatrzonym w dolomity z Anröchte; górują nad nią dach o złożonym kształcie i duża, śród-wieża pokryta miedzią przy ulicy Kaiserwall.

04 Studnia z pnia drzewa

W 1985 roku postawiono przy ulicy Paulsörter odlew studni z brązu z pnia drzewa. Oryginał znajduje się w Instytucie Historii Miasta. Studnia używana przez lokalnych mieszkańców pochodzi z XIII wieku, tworzył ją wydrążony pień dębowy, pochodzący według badań dendrochronologicznych z VIII wieku.

05 Kościół gimnazjalny

Zbudowany w 1658 roku jako kościół zakonny, poświęcony jest Dziewicy Maryi. Skromna, czteroprzęsłowa budowla salowa była centrum życia religijnego tutejszych braci franciszkanów, którzy mieszkali w klasztorze zbudowanym obok kościoła w 1676 roku. Chór i ołtarze pochodzą z XVIII wieku, w XIX wieku kościół uzupełniono o elementy klasycystyczne. Od momentu sekularyzacji kościół jest związany z Gimnazjum im. św. Piotra (Gymnasium Petrinum).

06 Kościół gościnny

Najmniejszy katolicki kościół miasta powstał po roku 1403 ze szpitala czyli domu dla ubogich, nazywanego również Domem Gościnny pod wezwaniem Świętego Ducha; również dzisiaj jest on symbolem czynnej miłości bliźniego. Kościół posiada trzy ołtarze z początku XV wieku. Nastawy ołtarzy św. Sebastiana, Najświętszej Marii Panny i Świętego Krzyża pochodzą z czasów baroku. W należącym do kościoła gościnnego „Domu Gościnny” również dziś działa wspólnota i liczni wolontariusze na rzecz szukających pomocy, ludzi starych, biednych i bezdomnych w Recklinghausen, ale również dla potrzebujących w krajach Trzeciego Świata.

07 Zamek Engelsburg

Zamek Engelsburg jest najpiękniejszym i najważniejszym budynkiem świeckim w Recklinghausen. Zbudowany w 1701 roku dla sędziego Arcybiskupstwa Kolonii na wzór rezydencji arystokratycznych w Münster, zamek Engelsburg mieści dziś renomowany, czterogwiazdkowy hotel. We wnętrzu starego budynku zasługuje na uwagę barokowy kominek. Od roku 1803 do 1904 w zamku Engelsburg mieściła się główna administracja posiadłości księcia von Arenberga, w latach 1803-1811 również zarządcy regionu Vest.

08 Mury miejskie

Recklinghausen było wcześniej otoczone przez mury miejskie, wał i fosę. Jeszcze dziś można rozpoznać ówczesny przebieg muru miejskiego wzdłuż ulic otaczających starówkę: Königswall, Herzogswall, Kurfürstenwall, Grafenwall i Kaiserwall. Mury miejskie w 1347 roku były zabezpieczone przez 17 wież obronnych i miały 5 bram miejskich: bramę św. Kuniberta, św. Marcina, bramę Lohtor, bramę Kamienną, bramę Bydłęcą. Ostatni zachowany fragment muru z wieżą św. Szczepana i wieżą Strażniczą stoi przy ul. Herzogswall. Ma długość około 200 metrów i oddziela mały park zamku Engelsburg od wału.

09 Dom im. Willy Brandta

W latach 1905 do 1980 dom przy ulicy Herzogswall był siedzibą administracji powiatu Recklinghausen. Budynek został oddany do użytku w 1905 roku i jest świadectwem pewności siebie należącego dawniej do Prus powiatu Recklinghausen około 1900 roku, powiatu, który w owym czasie należał do najsilniejszych pod względem gospodarczym i demograficznym jednostek administracyjnych w Rzeszy Niemieckiej. Od 1980 roku jest siedzibą uniwersytetu trzeciego wieku. W parku znajduje się jeszcze dawna willa landrata (szkoła muzyczna) i należąca do niej powozownia.

